

have fra vore Forfædre, grov et ganske andet Folkeliu frem end det, der havde, den Gang vi fik den frie Forfatning. Dette er Grunden til, at de Mænd, der den Gang vare med til at skabe den frie Forfatning, med en vis Tilfredshed se ganske andre, men ogsaa ganske anderledes folkelige Kræfter spire frem i Danmark. Overfor det Lær og den Krang, der skal fyldestgøres indenfor Danmarks eget Omraade, ville disse Kræfter slaa til, og jeg er fuldt overtydet om, at der udenfor den nuværende Regjering vil, være Kræfter tilstede i rigt Maal, for hvilke det vil lykkes at bringe en ganske anderledes frugtbar Samvirken tilstede mellem baade dette Things Flertal og det andet Thing, thi jeg gaar ud fra, at det, som vi saane i saa høj Grad, er den nødvendige Samvirken baade med Regjeringen og mellem begge Thing. Der er — lad os sige det ligefrem for alle Udenforstaaende — en Fremmedhed mellem det andet Thing og dette Thing, uagtet der kun er en Gang imellem os, kjende vi saa at sige ikke hinanden. Et Ministerium, som vil opfylde sin Pligt, vilde søge at bringe Landsthings- og Folkethingsmændene sammen, men man ser det nuværende Ministerium sidde paa sin Plads, Landsthinget paa sin Plads og Folkethinget paa sin Plads; de tre Magter kjende ikke hverandre. — Jeg vil indrømme, at en Nægtelse af Finantsloven, saaledes som den nu foreligger, fra Folkethingets Stade vil se ud som en Døpfrelse, idet Folkethingets Flertal nemlig gennem Finantsudvalget har faaet Finantsloven saaledes, at det kan være vel tjent med den. Naar ikke desto mindre dette Dieblit af Manges anses for det rette til at vise, hvorledes vor Grundlov bør opfattes, mener jeg selv, at ligeoverfor det Svar, der er givet paa Adressen, er det ogsaa fuldkomment paa sin Plads at bruge dette Middel. Derfor vil jeg for mit Vedkommende ikke betænke mig paa at bruge det. Jeg skal nu yderligere tilføje med Hensyn til den Stilling, der har vist sig gennem disse Møder, at det er ganske mærkværdigt, at de Talere, som have opladt deres Mund for at tale for Finantsloven, Alle uden Undtagelse have udtalt sig saaledes om den nuværende Regjering, at hvis de seire ved saadanne Saer, maa man vistnok sige, at det er en af de mærkværdigste Seire, der er vunden i vort politiske Liv. Naar jeg umtaager det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Kee), som frasalbt Ordet, har jeg ikke hørt et eneste af de ærede Medlemmer udtale Noget, hvoraf jeg kunde formode, at han vilde slutte sig til den nuværende Regjering. (Mørk: han sagde jo Ingen- ting.) Ja, det er netop det mærkværdige, han er den Eneste, der frasalder Ordet, og den Eneste af dem, der slutter sig til den nuværende Regjering, der lader til at have begjæret Ordet. (En Stemme: Hidtil!) Ja, hidtil, jeg kan jo kun tale om, hvad der er sket i de sidste Møder, og da er det givet uden Undtagelse, at Alle de, som have udtalt sig for

nu at give deres Ja til Finantsloven, altsaa at billige, at Ministeriet faar Pengene, Alle have givet Ministeriet et saadant mærkværdigt Studsmaal. Jeg tror ikke, at de Andre, som ville sige Nei, have udtalt sig paa en stærkere Maade end f. Ex. det ærede Medlem for Viborg (Thorup). Jeg hørte Ord af ham af en saadan Bestaafenhed, at jeg ikke skal negte, at jeg lyttede efter, om der ikke maatte falde nogle Ord bagefter, thi „Kingeagt“ og „Daan“ vare stærke Ord. Saaledes er altsaa denne Finantsforhandling. — Jeg vil nu se aldeles bort fra Ministerens Personer og kun tale om den Stilling, det nuværende Ministerium har funden det rigtigt at indtage ligeoverfor det nyvalgte Folkething. Jeg skal ikke tale om Fædrelandskjærlighed eller paaberaabe mig andre Egenstaber hos det nuværende Ministerium, saasom Statsklogskab og Smøbekommen for at bringe vor Forfatning i et saa godt Spor som muligt — alle disse Egenstaber vil jeg dog se bort fra; thi jeg er overbevist om, at enhver af disse Egenstaber i og for sig kunde bidrage til, at det gik bedre; men jeg vil tillade mig at udtale som min Mening, at overfor hvad der nu er sket, forekommer det mig naturligt og selvfølgeligt, at Rigsdagen, naar den samles næste Gang, vil komme i den gode Gænge at samles til grundlovsmaessig Tid. Jeg vil haabe — jeg udtaler kun min Mening —, at der altsaa ikke er saa lang Tid til, at vi igjen komme her tilbage, og at der inden den Tid vil indtræde saadanne Forandringer, at det vil kunne gaa en hel Del bedre. Dette vilde nu kunne ske, hvad enten vi vedtage Finantsloven eller ikke; men jeg fastholder, at det Svar, der er givet, et Svar, som jeg haaber skal blive mærket i Danmarks Larbøger, et Svar, som er saa docerende og kathedermæssigt, som det vel kan være, kun fortjener det eneste Svar, som det ene Thing, der hovedsagelig har med Finantsloven at gjøre, kan give paa denne Maade, ved at negte Finantsloven: Thingene ere ikke lige berettigede; her have vi Syn for Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem ansøgte en Ytring, som er brugt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), og undrede sig over, at den var gaaet upaatalt hen. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Ytringer, hvortil der sigtes, ikke salbt ganske i den Forbindelse, hvori de bleve gjengivne; men jeg tilstaaar, at der maasse kunde have været nogen Anledning til at paatale dem.

G. Petersen: Siden jeg bad om Ordet, have saa mange Talere havt det, at jeg kan fatte mig i stor Rorthed. Jeg har alvorlig overveiet den Situation, som i Dag er indtraadt, og Spørgsmaalet om, hvorledes man her skulde stille sig. Mig kommer det kun an paa, hvad der baader vort Fædrelands Udvikling, og hvad der er overens-